

til overdommer over det ene og det andet og det tredje og det fjerde. Regeringens politik er forfærdelig, den er uden mål og mening, man kan slet ikke lide noget af det, som er sket, og det hele er én stor ynke. Hr. Frank Jensen gjorde det i sin tale, og jeg tror faktisk, jeg aldrig nogen sinde har hørt en så negativ tale. Jeg troede næsten, det var en gammel tale af fru Line Barfod, hr. Frank Jensen holdt, men så fandt jeg ud af, at rollerne var byttet om, for fru Line Barfod kom da med noget konkret om, hvad Enhedslisten vil, mens Socialdemokraterne overhovedet ikke fortalte noget om, hvad de vil.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak, hr. Rohde. Den røde lampe har en vis betydning. Så er det fru Mette Frederiksen.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg vil skifte emne og gå over til et område, som vi ikke har beskæftiget os ret meget med i denne afslutningsdebat, nemlig kulturspørgsmål. Det er jo ikke et område, der har været præget af ret mange lovforslag fra regeringens side, men der er dog alligevel gjort en ret ihærdig indsats imod det offentlige rum og en indsats for indskrænkninger af samme.

Ud over privatiseringen af TV 2, som kommer på et eller andet tidspunkt, besparelserne på de lokale radio- og tv-stationer og opgøret med alle dem, der ved noget her i samfundet, herunder eksperter og såkaldte smagsdommere, er der også sket en meget, meget kraftig reduktion af den portostøtte, som hidtil har fungeret som en løftestang for store dele af den offentlige debat, og derfor skal jeg bare spørge hr. Jens Rohde her ved afslutningen af folketingsåret: Hvorfor anser regeringen det som værende en af sine allervæsentligste kulturpolitiske opgaver at indskrænke det offentlige rum og fjerne nogle af de stemmer, der var til stede tidligere, i stedet for det modsatte, altså en udvidelse?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Vi indskrænker på ingen måde det offentlige rum. Tværtimod er det blevet væsentligt udvidet siden dengang, Socialdemokraterne og De Radikale og andre venstrefløjspartier fastholdt, at der skulle være monopol på meningsdannelsen i det offentlige rum, i hvert fald i de elektroniske medier. Det er netop på grund af denne regering, der nu endelig kommer gang i, at andre

end lige netop staten kan få lov til at ytre sig på den elektroniske medieside, så vi har i høj grad udvidet det offentlige rum

Fru Mette Frederiksens misforståelse består i, at set med Socialdemokratiets øjne kan man ikke ytre sig i det offentlige rum, hvis man ikke får penge til at gøre det for, altså offentlig støtte. Hvis man ikke får offentlig støtte, har man ikke mulighed for at åbne sin mund, men sådan mener vi ikke at ytringsfriheden skal forstås.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg tror såmænd godt, man kan ytre sig uden et offentligt tilskud, og heldigvis for det. Men ikke desto mindre fungerer den offentlige debat i Danmark på nogle helt særlige præmisser, nemlig at der er nogle, der har rigtig mange penge og har meget, meget let adgang til at kunne ytre sig, og at ret store grupper i samfundet ikke har den lige og frie adgang, som hr. Jens Rohde ellers taler om.

Derfor må afslutningsdebatten i dag også handle om, at når en regering skærer ned på portostøtten til de blade, magasiner og tidsskrifter, der udgør en alsidighed, når den skærer ned på lokale radio- og tv-stationer, og når den fjerner de mennesker, der med ekspertviden kan udtale sig om regeringens politik, er det en reel indskrænkning af det offentlige rum og den offentlige debat. Hvad har vi fået til gengæld? Mig bekendt er det Sky Radio og yderligere en enkelt, kommerciel radiokanal, og synes hr. Jens Rohde, at det er det, der skal til for at sikre en reelt alsidig offentlig debat i Danmark?

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Ja, vi har en reelt alsidig offentlig debat. Vi har ikke fjernet nogen mennesker, hverken fra forskerstillinger eller noget som helst. Det kan godt være, at vi har prioriteret og sagt, at det og det udvalg måske har udspillet sin rolle, men det forhindrer da ikke nogen forskere eller dommere, eller hvem det nu måtte være, i at udtale sig fra deres forskerpladser rundtomkring i verden og ytre sig i den offentlige debat, og de plejer normalt ikke at have de store problemer med at komme til orde.

Så vil jeg sige til fru Mette Frederiksen, at vi lever altså i en verden, hvor det er sådan, at det er så som så med hensyn til mediesvage grupper. Vi har et internet, hvor langt de fleste men-